

TRANH TRUYỆN CỔ TÍCH VIỆT NAM
Hoàng Khắc Huyền

STN-02609

Anh chàng nhanh ...

Anh Chàng

NHANH TRÍ

NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

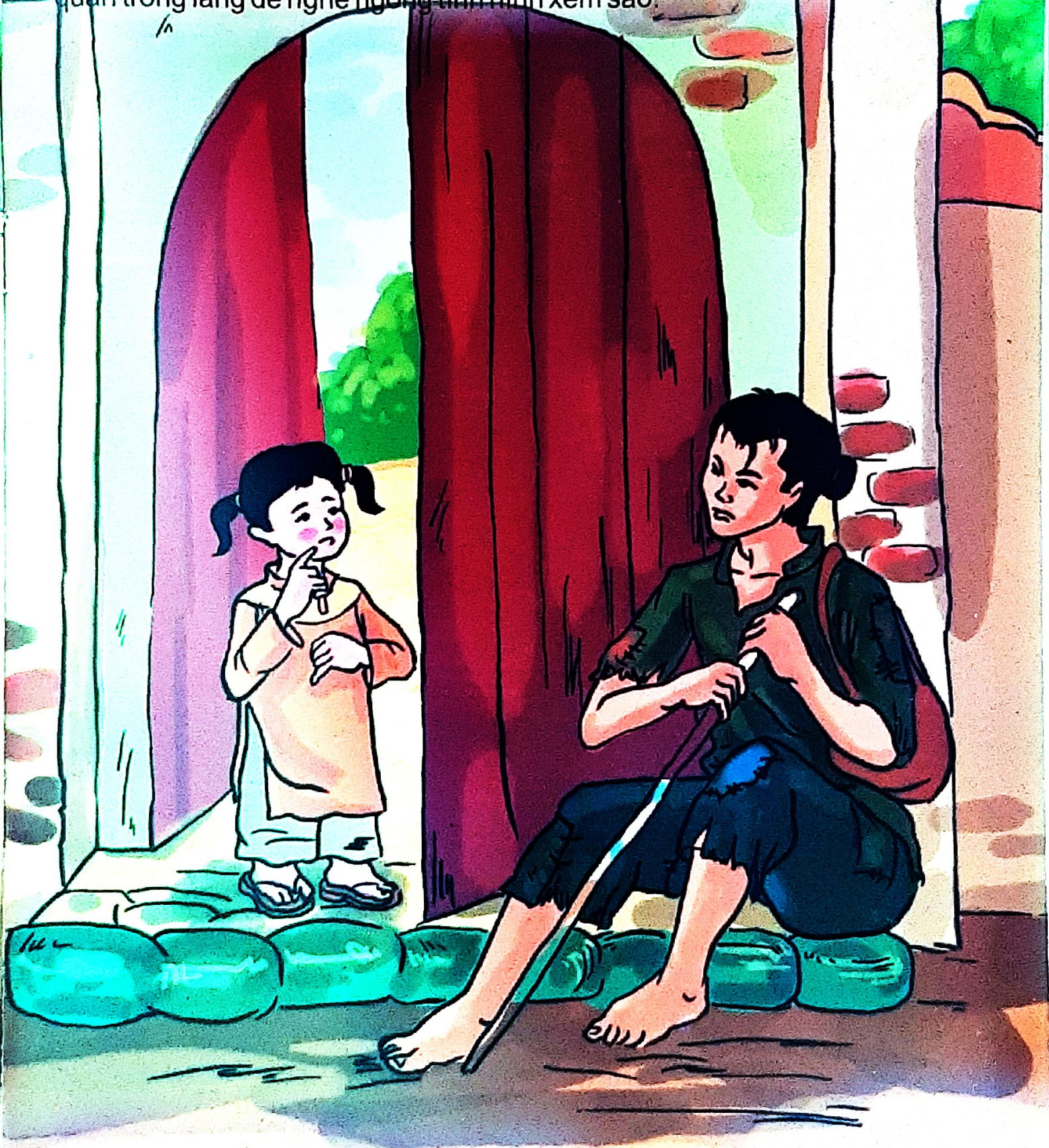

Ngày xưa có một đôi vợ chồng
nghèo. Họ hiếm hoi chỉ sinh được
một mụn con trai. Đứa trẻ sinh ra bị
bẩm khấu khinh, đôi mắt to đen láy
nhưng hiếm một nỗi không
nhìn thấy gì, bù lại khi lớn lên
lại nhanh trí và có đôi tai rất
tinh. Cha mẹ đặt tên con là
Nhanh Trí

Năm nay trời lại tai
hoa, dịch bệnh xảy ra
khắp nơi nửa mạng
thất bát. Cha mẹ lâm
bệnh nặng qua đời,
Nhanh Trí đành ngửa
tay xin của bố thí nên
phải lang thang nay đây
mai đó. Một hôm anh đi
ngang qua nhà phú ông
ở một ngôi làng xa lạ.
Nghe trong nhà có tiếng
dao chặt, anh tưởng
nhà ấy đang làm cỗ nên
ngồi đợi ngoài cổng.

3. Cô gái út, con gái phú ông mở cổng đi chơi, gặp anh liên bảo: - Nhà em hôm nay hết cả cơm nguội rồi, anh đi chỗ khác mà xin. Nhanh Trí nài nỉ: - Hình như trong nhà đang làm cỗ. có giỗ chạp gì thì cho tôi xin một miếng! Cô bé thật thà bảo anh: - Không có giỗ chạp gì đâu. Cha em đẽo một khúc gỗ mít rồi sơn son, đem ra đình để đồ. Anh nào đoán được là gỗ gì thì sẽ được cưới chị em đây. Biết có việc đó, Nhanh Trí rất mừng. Hôm ấy, anh cứ quanh quẩn trong làng để nghe ngóng tình hình xem sao.

4: Hôm sau, biết người ta rủ nhau ra đình, anh cũng dò dẫm theo ra. Nghe mọi người xôn xao bàn tán, anh nói: "Có việc gì mà bà con tụ tập ở đây đông thế? Một anh chàng nhanh mồm nhanh miệng trả lời." - Phú ông đang treo giải đồ để kén chồng cho con gái đấy. Cậu có giỏi thì vào đoán xem. Chúng tớ chịu cả rồi. Cố mà đoán, may ra vợ được cô con gái nhà giàu thì tha hồ mà sướng. Nhanh Trí cười bảo: "Tôi sẽ thử vận may xem sao. Biết đâu tôi lại thành rể nhà giàu ở làng này".

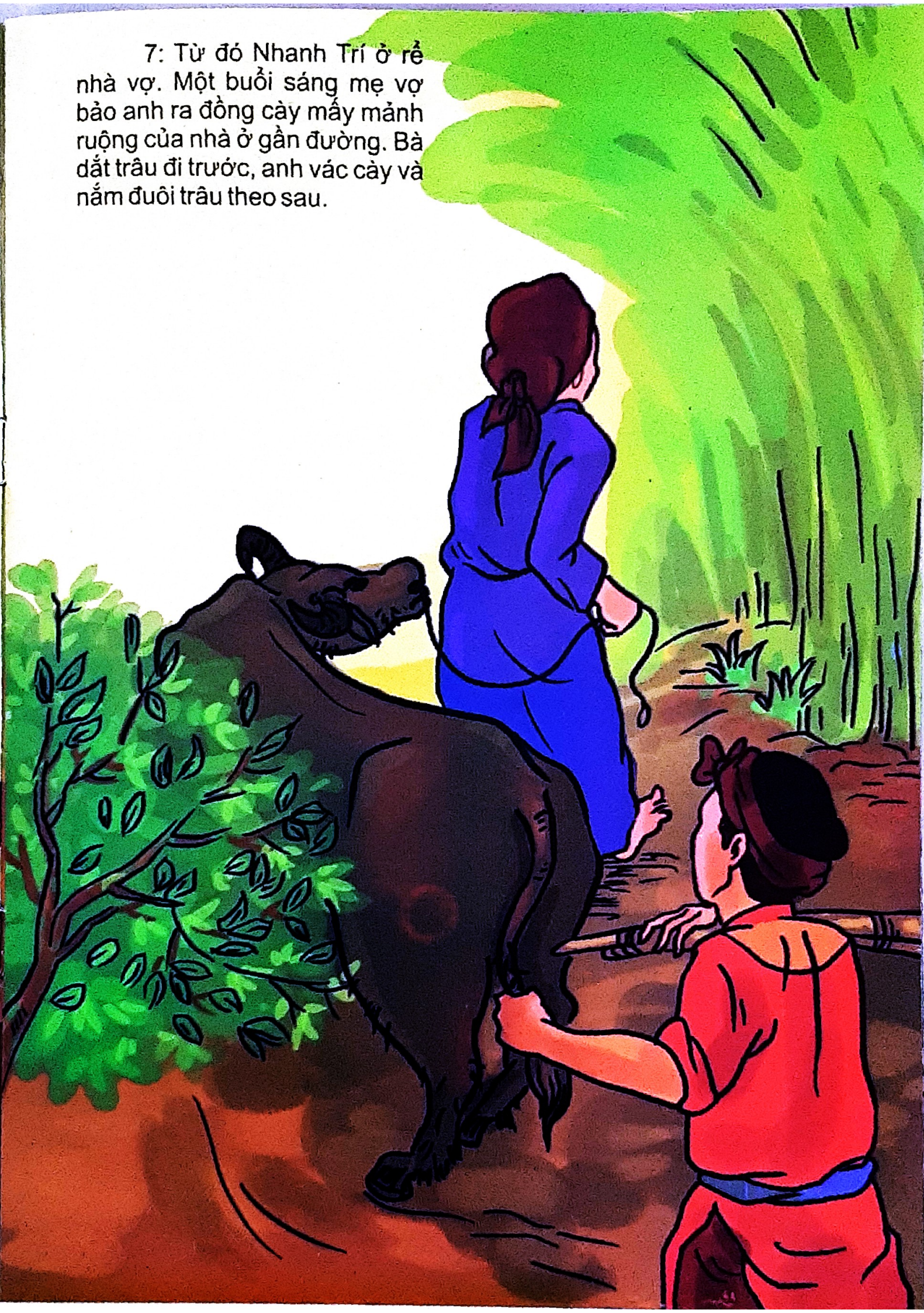
5: Mọi người đều cười cho là Nhanh Trí nói chơi. Nhanh Trí lắng tai nghe thấy tiếng vỗ bồm bộp vào khúc gỗ, liền bước thẳng đến đó. Anh làm ra vẻ xem xét nhìn ngắm rất kĩ càng rồi cả quyết nói: "Khúc gỗ này nhất định là gỗ mít". Phú ông nghe anh nói, gật gù khen: "Quả có con mắt tinh đời. Anh thật xứng đáng làm rể ta!" Đám trai làng vừa phục tãi Nhanh Trí, vừa ghen tị với anh. Họ xúm lại hỏi: "Sao anh biết là gỗ mít?" Nhanh Trí trả lời ngay:

- Việc này có gì là khó đâu. Quê tôi nhiều mít lắm, nên chỉ nhìn qua là biết ngay thôi. Rồi Nhanh Trí được mời lên vòng điều về nhà phú ông.

6: Đám cưới của Nhanh Trí và con gái phú ông được tổ chức linh đình, dân làng được mời đến ăn cỗ rất đông. Mọi người đều khen cô dâu chú rể đẹp đôi. Ở ngôi làng xa lạ này không ai biết anh bị thong manh. Trong bữa tiệc anh chỉ gắp mỗi món rau ở gần. Khách khứa thấy vậy lấy làm lạ hỏi: - Sao anh không ăn thịt mà toàn chỉ gắp rau vậy? "Anh bảo: - Xưa nay tôi quen ăn rau dưa, không thích thịt cá, đầy bụng khó tiêu!" Ai nấy đều phục anh là người khác thường

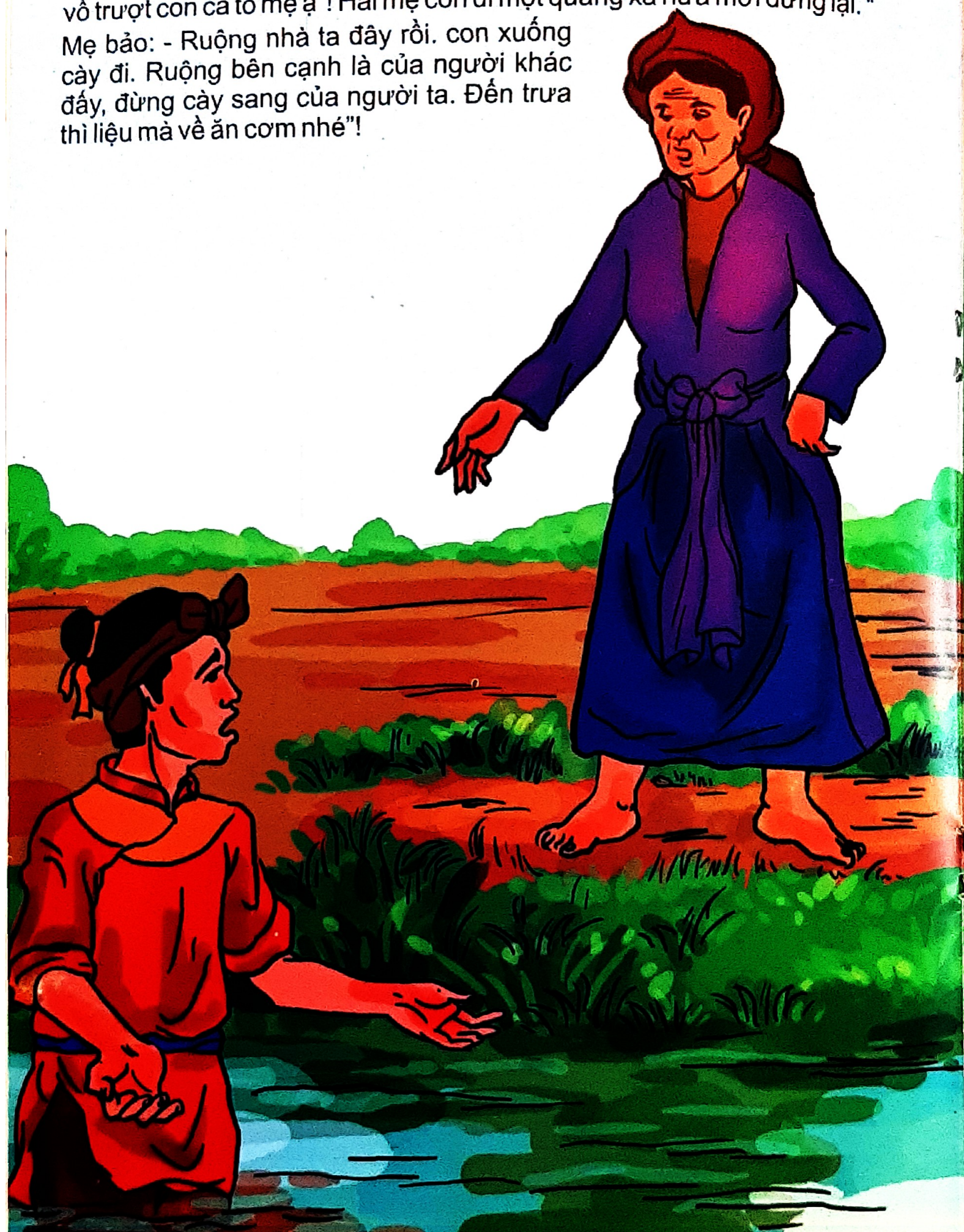

7: Từ đó Nhanh Trí ở rể nhà vợ. Một buổi sáng mẹ vợ bảo anh ra đồng cày mấy mảnh ruộng của nhà ở gần đường. Bà dắt trâu đi trước, anh vác cây và nắm đuôi trâu theo sau.

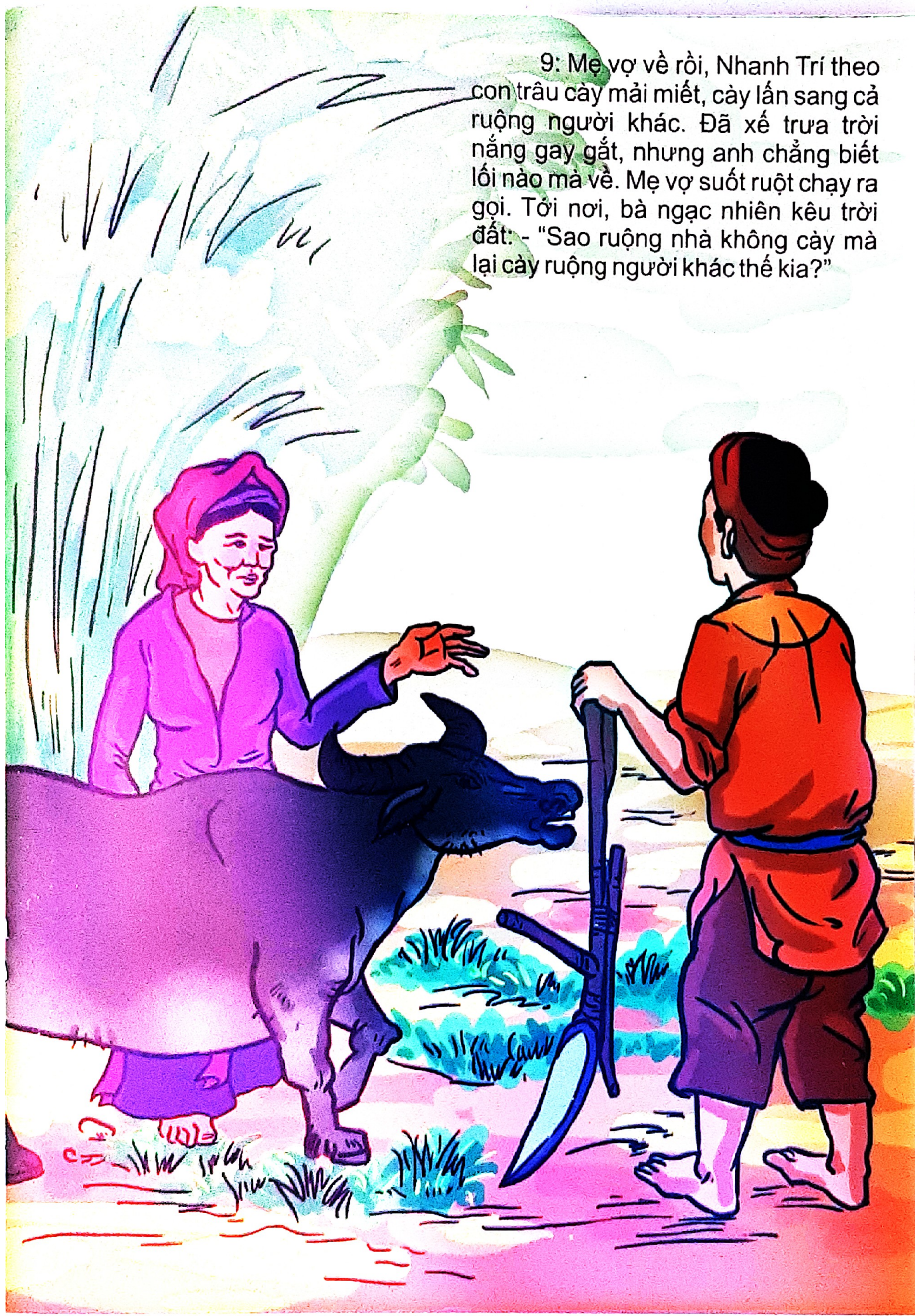

8: Đang đi chợ anh bị vấp, ngã tòm xuống ao, ướt lướt thướt. Mẹ vợ ngoảnh lại kêu lên: - "Trời ơi! Mắt mũi để đâu mà lại lặn xuống ao thế hả con"? Chàng rể lóp ngóp đứng dậy, trả lời rất thản nhiên: "Tiếc quá con vừa vò trượt con cá to mẹ ạ"! Hai mẹ con đi một quãng xa nữa mới dừng lại. "

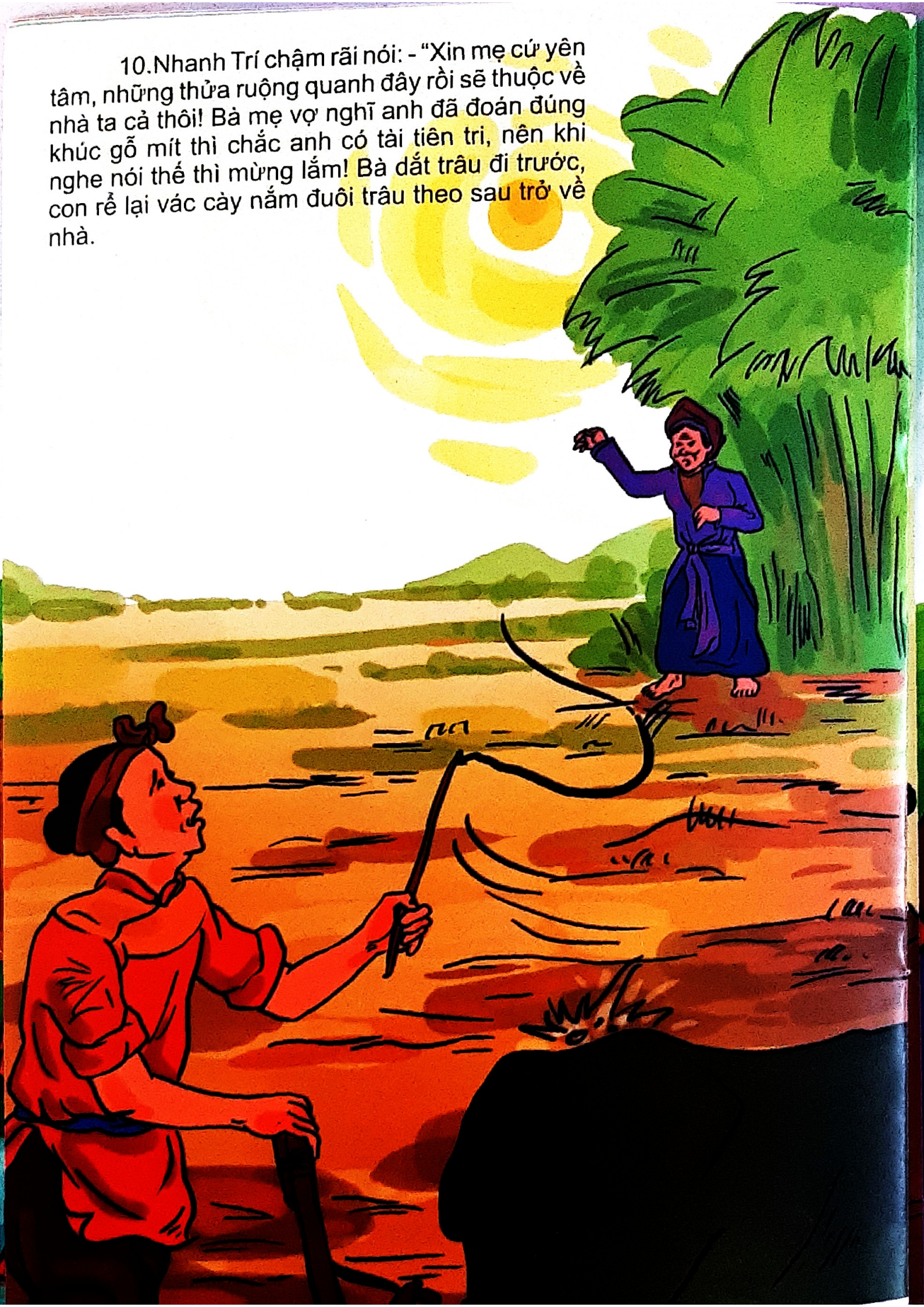
Mẹ bảo: - Ruộng nhà ta đây rồi. con xuống cày đi. Ruộng bên cạnh là của người khác đấy, đừng cày sang của người ta. Đến trưa thì liệu mà về ăn cơm nhé!"

9: Mẹ vợ về rồi, Nhanh Trí theo con trâu cày mãi miết, cày lán sang cả ruộng người khác. Đã xế trưa trời nắng gay gắt, nhưng anh chẳng biết lỗi nào mà về. Mẹ vợ suốt ruột chạy ra gọi. Tới nơi, bà ngạc nhiên kêu trời đất: - "Sao ruộng nhà không cày mà lại cày ruộng người khác thế kia?"

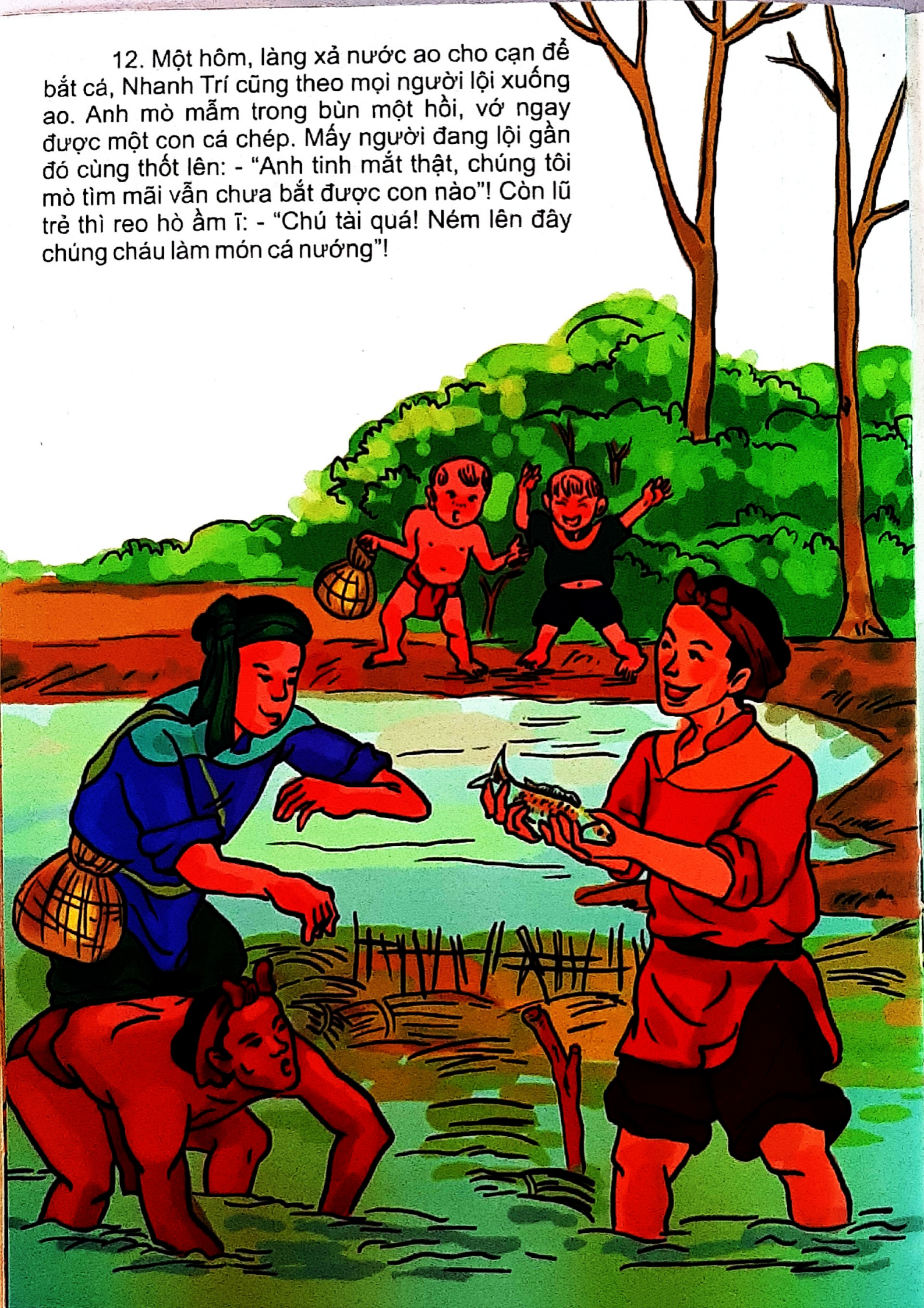
10. Nhanh Trí chậm rãi nói: - "Xin mẹ cứ yên tâm, những thửa ruộng quanh đây rồi sẽ thuộc về nhà ta cả thôi! Bà mẹ vợ nghĩ anh đã đoán đúng khúc gỗ mít thì chắc anh có tài tiên tri, nên khi nghe nói thế thì mừng lắm! Bà dắt trâu đi trước, con rẽ lại vác cày năm đuôi trâu theo sau trở về nhà.

11: Mới đến đầu làng Nhanh Trí lỡ tay để tuột mất đuôi trâu, đi lạc vào một rừng tre um tùm nên lúng túng không tìm được lối ra. Mẹ vợ quay lại hỏi: - "Con loay hoay trong bụi tre làm gì vậy?" Anh trả lời rất tự nhiên: - "Con muốn chọn một cây tre đực về làm bắp cày". Mẹ vợ tưởng thật bảo: - "Nhà ta thiếu gì tre đực mà phải tìm ở đây"? Nhanh Trí lắng nghe rồi theo hướng mẹ vợ nói, dò ra được đường đi.

12. Một hôm, làng xả nước ao cho cặn để bắt cá, Nhanh Trí cũng theo mọi người lội xuống ao. Anh mò mẫm trong bùn một hồi, vớ ngay được một con cá chép. Thấy người đang lội gần đó cùng thốt lên: - "Anh tinh mắt thật, chúng tôi mò tìm mãi vẫn chưa bắt được con nào"! Còn lũ trẻ thì reo hò ầm ĩ: - "Chú tài quá! Ném lên đây chúng cháu làm món cá nướng!"

13: Do không biết còn nửa ao ngăn ra để tháo nước sau nên Nhanh Trí cứ theo hướng đám trẻ reo ném cá lên. Chẳng may con cá rơi tồm xuống nước lặn mất tăm. Mọi người xuyết xoa tiếc rẻ: - "Sao không nhìn, cứ ném bừa thế? Hoài của, con cá to quá"! Biết mình dại, nhưng Nhanh Trí vẫn lên giọng làm cao: - "Con cá chép ranh ấy tiếc làm gì. Chả bỏ nường cho mèo ăn. Ao này còn khối cá to tha hồ mà bắt!"

14: Khi những người bắt cá đã về gần hết, Nhanh Trí vẫn lúng túng không biết đường lên khỏi ao. May sao lúc ấy anh lại vớ được một con niềng niềng. Anh mừng rỡ gọi lên bảo lũ trẻ: - Có con này thích lắm. rước anh về nhà, anh sẽ cho. Lũ trẻ vội xúm đến, làm bộ khua chiêng gióng trống rước anh về tận nhà. Tối hôm đó, vợ anh dọn dẹp nhà cửa thơm mát rồi nấu một bữa cơm rất ngon trên mâm đầy những món ăn thơm phức. Bày biện xong, chị mới gọi chồng lên ăn cơm.

15 Nghe vợ gọi, Nhanh Trí quỳnh quáng từ ngoài sân bước vội vào nhà. Anh lúng túng thế nào đá ngay phải nồi canh đổ tung tóe, vương vãi khắp nhà. Con mèo bị nước canh nóng bắn vào, nó đau quá lông lên chạy, kêu gào ầm ỹ. Chị vợ giận lắm, đứng phắt dậy mắng chồng: - “Anh mù hay sao mà nồi canh để sờ sờ ra đấy lại đá vào!” Lập tức anh chồng nằm lăn xuống đất, hai tay ôm mắt vừa giãy giụa vừa la oai oái: “Ôi đau quá! Sao xung quanh bỗng tối đen như mực thế này! Khổ thân tôi! Cô rửa tôi vào giờ thiêng rồi. Bây giờ mắt tôi nhức nhối, tôi chẳng còn trông thấy trời đất gì nữa cả!”

16: Thế là từ đó Nhanh Trí thành "anh mù" suốt ngày ru rú ở trong nhà, đi đâu phải có vợ dắt. Mọi người biết chuyện đều chép miệng bảo: - Khổ thân quá, đẹp trai, cao ráo, sáng sủa thế kia mà bỗng dưng bị hỏng mắt! Rõ thật là..."

Chị vợ hồi hận lắm, nhưng trót lỡ miệng mất rồi. Lời nói ra không lấy lại được nữa. Chị đành phải chăm lo nuôi chồng suốt đời.

NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

Chịu trách nhiệm xuất bản:

Giám đốc: ĐẶNG THỊ BÍCH NGÂN

Biên soạn - Vẽ tranh:

HOÀNG KHẮC HUYÊN

Biên tập:

PHẠM CAO TÙNG

Trình bày:

Công ty TNHH IN TM TUẦN VIỆT

Theo dõi in:

HOÀNG VĂN TUYẾN

ANH CHÀNG NHANH TRÍ

In 10.000 cuốn, khổ 17x24cm, tại Công ty TNHH In TM Tuần Việt - Phú Diễn - Từ Liêm - Hà Nội.

Theo QĐ.60-2014/CXB/66-02/MT và số 82/QĐ-MT, mã số ISBN: 978-604-78-0473-3

cấp ngày 23/01/2014. In xong và nộp lưu chiểu quý I năm 2014.